

M. A. ULJANOVALLE

29. III. 03.

Rakas äiti! Kirjeesi sain pari päivää sitten. Suuri merci siitä. Anjuta siis viipyy Kaukoidässä kauemmin kuin aikoi. Minä luulin, että hän on jo teillä. Niin pitkälle matkalle ei nähtävästi voi pian suoriutua. Mitjakaan ei siis ole vielä päättänyt olinpaikastaan. Ja Manjasha rukka ikävöi kovasti?

Se on hyvä, että teilläkin on jo lämpimämpää, sillä hyvin kylmät talvet ovat kovin uuvuttavia. Onko vointisi nyt hyvä, rakkaani?

Meillä on täällä lämmin. Hiljattain otimme J. V:nkin pitkälle kävelyretkelle — päivällisen asemesta otimme mukaamme voileipiä ja lähdimme koko sunnuntaipäiväksi ins Grüne * (väkisinkin tapahtuu aina jotenkin ulkolaiseen tapaan, että teemme retkiä juuri sunnuntaisin, vaikka se on epämukavaa, sillä kaikki paikat ovat täpö täynnä). Retki oli mainio, ilma juovutti meitä kaikkia kuin lapsia, ja lepäilin sitten aivan kuin metsästyksen jälkeen Siperiassa. Ulkoilua emme muuten lyö täällä laimin. Me olemme tšekäläisistä tovereista ainoat, jotka tutustumme kaupungin *koko* ympäristöön. Olemme löytäneet erilaisia „kylä”-polkuja, tunnemme lähitienoot ja aiomme käydä kauempanakin. Vointini on viime aikoina ollut hyvä, työtä teen säännöllisesti eikä hyörintä ole minua vaivaamassa. Myös Nadja ja J. V. ovat terveinä.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani. Ole hyvä ja kirjoita aika ajoittain (tai pyydä Manjashaa kirjoittamaan) elämästänne ja suunnitelmistanne.

Sinun V. Uljanov

Lähetetty Lontoosta Samaraan

Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — luonnon helmaan, maalle. *Toim.*